

עמ"י 10972/08/17 - מדינת ישראל נגד ניסים כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 10972-08-17 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
מספר פל"א 344320/2017
06 אוגוסט 2017

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
ניסים כהן (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד טל בסון

ב"כ המשיב: עו"ד ניר שלום

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט קמא (בית משפט שלום בראשל"צ, כב' השופט מורנו) מיום 5.8.17 - בגדרה הורה על שחרורו בתנאים של המשיב, וביניהם:

התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.

ערבות צד ג' על סך 4,000 ₪.

הפקדה במזומן על סך 3,000 ₪.

מעצר בית מוחלט עד להיום בשעה 12:00.

עמוד 1

ניתן עיכוב ביצוע ההחלטה עד היום בשעה 14:00.

2. המשיב נעצר והובא בפני בית משפט קמא בהמשך לעובדה כי ביום 4.8.17 נתפס כשהוא נוהג במונית בכביש 40 ק"מ 269 לכיוון דרום, וזאת בהיותו פסול נהיגה למשך 12 שנה, תוקף רישיון הנהיגה פקע ביום 17.8.16, וללא פוליסת ביטוח בתוקף.

העוררת ביקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב-3 ימים נוספים, והגישה במהלך הדיון בפני בית משפט קמא הצהרת תובע, כי בכוונתה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

3. בהחלטתו, קבע בית משפט קמא כי מדובר במי שמצוי בפסילה לנהוג למשך 12 שנה, לאחר שהורשע בעבירה של גרם מוות ברשלנות ונסיעה ברמזור אדום, ולחובתו עבר תעבורתי בגין מגוון של עבירות.

עם זאת, קבע בית משפט קמא כי למרות הגשת הצהרת התובע - יש לבחון את אפשרות שחרור המשיב בערובה או בתנאים, ובהתחשב בטיב העבירות, התשתית הראייתית, עילות המעצר והשלב הדיוני של ההליך - מצא כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר הולמת, כפי שקבע כמצוין בסעיף 1 להחלטה.

4. בהודעת הערר הדגישה העוררת את העובדה כי אך בשלהי שנת 2014, הורשע המשיב בעבירה של אי ציות לאור אדום וגרם מוות ברשלנות, נידון למאסר למשך שנה (ממנו שוחרר לפני כשנה וחצי), מצוי בפסילה למשך 12 שנה, מאסר על תנאי תלוי ועומד מעל צווארו - לחובתו עבר תעבורתי מכביד הכולל 36 הרשעות קודמות, כאשר 12 מתוכן בגין עבירות אלימות חוזרות, אי ציות לאור אדום, אי ציות לתמרור עצור, ואף המאסר המותנה לא הרתיעו מלבצע את העבירה בגינה נעצר.

בנסיבות אלה, ציינה העוררת את מסוכנותו הרבה של המשיב באופן שאינו מצדיק את שחרורו כקביעת בית משפט קמא.

כן ציינה העוררת פסיקת בתי משפט הנוגעים למסוכנותו הנלמדת של הנוהג בפסילה לציבור המשתמשים בכביש, וההצדקה במעצרו של זה עד תום ההליכים.

5. מאידך, ציין ב"כ המשיב כי אין מחלוקת באשר לקיומו של חשד סביר בדבר ביצוע העבירה בגינה נעצר המשיב, של נהיגה בזמן פסילה, אך מדובר בפעם הראשונה בה כשל, לא בוצעו עבירות נלוות על ידו, אין לו הרשעות פליליות קודמות, מעולם לא היה עצור, וכן הופנית לפסיקת בתי המשפט במקרים דומים בהם לא נעצרו נאשמים עד תום ההליכים ונקבעו תנאי שחרור בעניינם.

בנסיבות אלה, עתר לדחיית הערר והותרת החלטת בית משפט קמא על כנה.

6. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

אין מחלוקת באשר לקיומו של חשד סביר בבסיס מעצרו של המשיב, שנתפס בכף ואף הודה בעבירה בגינה נעצר.

כך עולה מדוח הפעולה בתיק החקירה, לפיה נתפס המשיב נוהג במונית (הרשומה על שם אשתו, הגב' רויטל כהן - נ.ב.) - ומאחוריו נוסעת, וכתגובה מסר כי חייב היה לבצע את הנסיעה כי הוא לא מצא מונית אחרת לקחת את הלקוחה שלו.

יצוין, כי על פי הודעת הערר נפסל המשיב מלנהוג לאחר שהורשע ביום 11.11.14 בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, בתיק פ"ל 10-12-12 בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור וגרימת מוות ברשלנות, נדון למאסר של שנה ופסילה בפועל בת 12 שנים, כמו גם מאסר על תנאי בן 10 חודשים (ועונשים פיסקאליים נוספים).

המשיב שוחרר ממעצר בשלהי שנת 2015 - ולא די כי בסמיכות זמנים לאחר שחרורו נהג בפסילה, הרי שנהג במונית, תוך שהוא מסייע נוסעת - ובכך העצים את מסוכנותו לא רק לעצמו ולמשתמשים בדרך, אלא גם לנוסעת שהסיע.

מסוכנותו של המשיב כה ממשית כנגזרת מהעובדה כי הפסילה הושתה עליו בגין עבירות חמורות, נקבע לו מאסר על תנאי שלא הרתיעו - ועל כן ספק אם ניתן לתת בו את האמון כפי שנתן בו בית משפט קמא בקביעת תנאי השחרור שקבע.

מסוכנותו של המשיב נגזרת גם מהעובדה כי לחובתו עבר תעבורתי משמעותי (36 הרשעות) - וההרשעה בגינה הושתה עליו הפסילה בפועל, אינה בבחינת מעידה חד פעמית, ככל שהדבר נוגע לביצוע עבירות תעבורתיות חמורות המסכנות את המשתמשים בדרך.

7. בכלל נסיבות אלה, ולמרות פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המשיב, לא ברורה קביעת בית משפט קמא המשתיתה את החלטתה על טיב העבירות, התשתית הראייתית, ועילות המעצר, כמו גם השלב הדיוני של ההליך - על כי העבירה בגינה נעצר המשיב על פי טיבה חמורה על פי כל קנה מידה, התשתית הראייתית מבוססת ואיתנה, מסוכנותו כעילת מעצר ברורה ומיידית, והשלב הדיוני נוגע להגשת הצהרת תובע - כאשר ברי כי קמה עילה לכאורה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ככל שהדבר נוגע למסוכנותו.

8. לפיכך אני סבורה כי ביהמ"ש קמא המעיט במידת מסוכנותו של המשיב כשקבע את תנאי שחרורו.

גם בנוגע לערבים שנבדקו - הרי שמדובר באשתו ובנו של המשיב, כאשר המונית בה נהג המשיב רשומה על שם אשתו, ועל כן ספק אם יש במידת סמכותם של אלה להיות ממשית וקונקרטיית כלפי המשיב.

אינני סבורה כי בני משפחתו של המשיב בנסיבות אלה יכולים להוות גורם מפקח על המשיב, בנסיבות בהן ביצע את העבירה בגינה נעצר, ועל רקע קושי כלכלי, כדברי ב"כ.

9. נוכח כל האמור מתקבל הערר, החלטת ביהמ"ש קמא מבוטלת, ומעצרו של המשיב יוארך עד ליום 7.8.17 בשעה 15:00.

אני סבורה כי כלל הנימוקים צריכים לבוא בפני ביהמ"ש לאחר הגשת כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב - שיחליט בה על פי מיטב חוכמתו ושיקול דעתו.

10. יש לאפשר הכנסת ציוד למשיב על פי נהלי שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ז, 06/08/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת